

Canal C, un projecte de televisió privada catalana

Una opció de «televisió pensada en català per a tot Espanya» accedeix al concurs dels tres canals de titularitat estatal gestionats per l'empresa privada. El Canal C, nascut com a presumpte perdedor enfront de poderosos grups de comunicació, podria fer-se amb un espai segons el caire que prengui la batalla de pactes i d'influències que tot just ha començat.

Blanca Lucas

Des del passat dinou de maig, amb l'aprovació de l'Estatut de Radiotelevisió, el ministeri de Transports i Telecomunicacions disposa d'un termini de dos mesos per passar un informe al govern sobre les cinc empreses candidates als tres canals, l'adjudicació dels quals s'haurà de resoldre, passat un altre mes, en Consell de Ministres.

Entre les cinc candidates finalment acceptades, Canal C apareix com l'opció més clarament diferenciada i, aparentment, la menys competitiva.

Entretenir i informar

Presentada com una alternativa independent, amb el suport de 25 socis del món empresarial català, amb una aportació de 40 milions cadascun, i amb una filosofia «netament catalana», segons els promotors, Canal C opta al concurs amb un capital inicial de 1.000 milions de pessetes, el mínim exigít per la llei, i sense el suport de cap grup de comunicació altament competitiu, com en el cas dels seus contrincants.

Canal C ha concebut un model de TV menys competitiu, però també menys costós i amb uns criteris de rendibilitat racionals però arriscats. Seguint el model d'algunes cadenes europees, vol dedicar una especial atenció a l'entreteniment mitjançant pel·lícules, sèries, telenovel·les, etc. La informació es presenta en blocs de 5 a 10 minuts, cada dues hores. Josep Maria Forn, principal promotor del projecte, ha explicat a EL TEMPS: «Segons com s'entretengui, s'està informant. El nostre eslògan és, 'Vegi les nostres pel·lícules, vegi els nostres telefilms, vegi les nostres sèries i no es preocupi. Si es produeix alguna notícia important nosaltres l'informarem».

Inicialment Canal C tindrà dos centres emissors, Barcelona i Madrid. Es pretén assolir una cobertura creixent en tot l'àmbit geogràfic espanyol entre

DOMÈNEC UMBERT

Josep Maria Forn, principal promotor del Canal C.

1990 i 1995. El 92 començarien a funcionar els centres de València i Saragossa. El 95 s'hauria cobert, finalment, les Canàries. Es preveu l'inici de les emissions (gener/febrer 1990) amb 74 hores setmanals, de les quals 17 serien en català. Mitjançant acord amb alguna emissora de ràdio, s'emetria simultàniament en català i castellà, sempre que fos possible.

Producció pròpia i viabilitat

Canal C no compta amb 10.000 o 15.000 milions de pressupost inicial. Tampoc té el suport del grup Zeta ni del grup de *La Vanguardia* i *ABC* al darrere. El projecte no és prou ambiciós per a despertar les ànsies de poder d'Alfonso Guerra, molt interessat en la coalició formada pel grup Anaya, ONCE i Berlusconi. Per descomptat, Canal C no compta amb el suport de Felipe González, tan interessat a afavorir el Canal Plus sol·licitat per Prisa, l'important grup d'*El País*, que, d'altra banda, presenta unes irregularitats jurídiques que voregen la il·legalitat. «Volem un canal amb una

estructura àgil, amb poca gent», ha manifestat el promotor del projecte. J. Ma. Forn, professional del món àudio-visual amb interessos en una productora cinematogràfica, intueix que el pastís publicitari no donarà per a tots i creu que el futur dels canals privats està en la coproducció amb canals europeus i en la venda a l'estranger de la producció pròpia. «El Canal C acabarà funcionant a curt o a mitjà termini —ha explicat—. El govern espanyol s'ha compromès a donar un canal de l'Hispasat, satèl·lit projectat per a 1991, a qui quedi exclòs del concurs».

Potser no caldrà esperar el 1991. El govern central de l'estat s'ha manifestat molt prematurament interessat que els diferents canals pactin entre ells i es fusionin. Amb aquest gest s'ha donat sortida a una cursa competitiva que pot generar autèntiques batalles i maniobres d'influència diverses. Al govern, que està tractant els diferents grups amb un tacte exquisit, no li interessa, sobretot en període electoral, deixar fora cap dels poderosos grups d'informació. Ni els menys poderosos tampoc. □